



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: Ateliér pro životní prostředí, o.s.**, občanské sdružení se sídlem Praha 4 - Podolí, Ve Svahu 1, zast. Mgr. Pavlem Černoousem, advokátem se sídlem Praha 4, Ve Svahu 531/1, proti **žalovanému: Magistrát hlavního města Prahy, odbor ochrany prostředí**, se sídlem Praha 1, Mariánské nám. 2, za účasti osob zúčastněných na řízení: a) Kuchař & Thein s.r.o., se sídlem Praha 1, Štěpánská 49/633, zast. Mgr. Jiřím Oswaldem, advokátem se sídlem Praha 1, Bílkova 4, b) Sdružení občanů Praha 12, občanské sdružení se sídlem Praha 4, Na Šabatce 4, c) Modřany Centrum a.s., se sídlem Praha 2, Jiráskovo nám. 1981/6, zast. Mgr. Martinem Mládkem, advokátem se sídlem Praha 1, Václavské nám. 57, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.5.2009, zn.: SZn MHMP 98733/09/OOP/V-43/R-10/Tr,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí ze dne 20.5.2009, zn.: SZn MHMP 98733/09/OOP/V-43/R-10/Tr se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.760,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Pavla Černoouse, advokáta.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění

Žalobce Ateliér pro životní prostředí, o.s. se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo vedle odvolání Sdružení občanů Praha 12 zamítnuto také jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí odboru životního prostředí Úřadu městské části Praha 12 vydaného dne 1.12.2008, jímž bylo částečně povoleno a částečně nepovoleno kácení dřevin rostoucích mimo les

v souvislosti s připravovanou stavbou „POLYFUNKČNÍ CENTRUM U DUBU- Nové centrum Modřany Praha 12“, o které požádali vlastníci stavbou dotčených pozemků, na kterých předmětné dřeviny rostou.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí mimo jiné vypořádával s námitkami žalobce - Ateliéru pro životní prostředí, o.s., že napadenými rozhodnutími je povoleno kácení dřevin bez ohledu na právní moc rozhodnutí o povolení stavby, takže kácení lze uskutečnit okamžitě po pravomocném povolení ke kácení bez ohledu na to, jestli bude stavba povolena či nikoliv. Žalobce dále namítal, že orgán ochrany přírody je součástí úřadu Městské části Praha 12, který je jedním ze žadatelů o povolení kácení dřevin, má zájem na prodeji pozemků při realizaci stavby a z toho získává prostředky do rozpočtu. Proto osoby, které jsou zaměstnanci úřadu rozhodujícího o kácení dřevin, měly oznámit důvody své podjatosti. Stejně tak žalobce dovozoval podjatost u pracovníků žalovaného Magistrátu hl.m. Prahy. Žalobce v odvolání dále namítal, že se odvolací orgán nevypořádal dostatečně s námitkami žalobce proti kácení dřevin vznesenými v průběhu správního řízení, totiž s otázkou, čím byl úřad veden při posuzování kácení těch dřevin, které se nevyskytují v obrysech stavby, vycházel pouze z toho, že kolize se stavbou je důvodem pro kácení dřevin a neuvedl žádné důvody pro zvážení, která z dřevin by mohla být stavbou zasažena. Žalobce namítal, že vedení inženýrských sítí není dostatečným důvodem pro povolení kácení dřevin, že nebylo možné vycházet z přírodovědeckého průzkumu z července 2007, neboť tento průzkum byl placen jedním ze žadatelů o pokácení dřevin a nebyl tak náležitě zjištěn skutečný stav věci. Namítal, že není vůbec zdůvodněno pokácení nejhodnotnějších dřevin ani těch méně hodnotných mimo obrys stavby a byl podhodnocen funkční význam dřevin. Žalobce tak rozhodnutí o povolení kácení dřevin považoval za nepřezkoumatelné a nezákonné.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí k odvolání žalobce uvedl, že na předmětnou stavbu byl vydáno rozhodnutí o umístění stavby jako celku. Stavba polyfunkčního centra však bude vyžadovat několik po sobě jdoucích stavebních řízení, stavby se budou vzájemně prolínat, a proto stanovení vykonatelnosti rozhodnutí o povolení kácení dřevin po právní moci stavebního povolení je nelogické, nepřiměřené, komplikující a prodražující realizaci stavby ke škodě žadatele. Uvedl, že věc byla projednána po doplnění dendrologického průzkumu a při dvojím ohledání místa, k němuž byl žalobce přizván, a to z pohledu dotčenosti dřevin. V daném rozsahu je dle žalovaného nelogické popsat v rozhodnutí stav každé dřeviny, nejde-li o dřeviny mimořádné a jestliže žalobce na účast při ohledání na místě sám rezignoval. Bez kácení dřeviny nelze stavbu provést. Pokud byla stavba umístěna jako celek a je uznána jako důvod pro kácení dřevin, je nezbytné rozhodnout o povolení ke kácení dřevin, které jsou kolizi se stavbami doprovodnými a nezbytnými. Podle žalovaného také neobstojí zpochybnění objektivit přírodovědeckého průzkumu, jen z toho důvodu, že tento průzkum by vypracován na objednávku žadatele o stavbu. Žalovaný odmítl názor žalobce, že byl podhodnocen funkční a estetický význam dřevin, neboť tento názor byl pouze tvrzením žalobce, aniž by toto tvrzení bylo opřeno o konkrétní skutečnosti. Zhodnotil, že správní orgán 1. stupně se s důvody pro pokácení dřevin ve svém rozhodnutí přiměřeně vypořádal.

K námitce žalobce o podjatosti úředních osob rozhodujících v prvním i druhém stupni žalovaný uvedl, že ve vztahu k rozhodnutí správního orgánu 1. stupně je tato námitka vznesena opožděně, ačkoliv žalobce byl účastníkem řízení po celou dobu, a vůči úředním osobám rozhodujícím v druhém stupni nemůže obstát, je-li odůvodněna jen pracovním poměrem těchto osob k Magistrátu hl.m. Prahy, když žádost o povolení kácení dřevin podala městská část. V tomto směru žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a Městského soudu v Praze (č.j. 2 As 21/2004-67 a č.j. 10 Ca 53/2006-147), podle které zákon připouští, aby obecní úřad jako orgán obce, jakožto jednotky územní samosprávy vykonával i působnost státní správy a pouze tato situace, která je předpokládána zákonem,

nemůže bez dalšího zakládat důvod podjatosti. K takovým pochybnostem by musela přistoupit ještě další skutečnost, z níž by vyplynula důvodná obava z ovlivňování úředníka ze strany zaměstnavatele a naopak.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalobce v podané žalobě namítal nesprávné vypořádání odvolacích námitek žalobce.

Předně nesouhlasil s tím, jak bylo žalovaným argumentováno k odvolací námitce žalobce, že správní orgán povolil kácení dřevin bez ohledu na právní moc stavebního povolení. Tvzení, že vázanost vykonatelnosti povolení ke kácení dřevin na stavební povolení by bylo nreálné a věc komplikující, považoval žalobce za nepřezkoumatelné, neboť žalovaný neuvedl konkrétní dřeviny a konkrétní fáze výstavby, při kterých by došlo k těmto komplikacím a neuvedl ani jiné argumenty na podporu svého tvrzení o nelogičnosti a prodražování výstavby. Žalobce takové odůvodnění považoval za nepřesvědčivé a učiněné v rozporu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a v rozporu s § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu.

Žalobce namítal i zásah do práv žalobce na nestranný a spravedlivý proces z důvodu, že ve věci byla rozhodnutí o vydání úředními osobami, které měly být z rozhodování ve věci vyloučeny, neboť jsou zaměstnány na úřadech Městské části Praha 12, i Magistrátu hlavního města Prahy a tyto osoby rozhodovaly přesto, že Městská část Praha 12 je žadatelem o povolení kácení dřevin. Žalobce tvrdil, že v případě prvostupňového správního orgánu nemusel žalobce na podjatost úředních osob poukazovat, neboť tyto samy měly oznámit své vyloučení a v případě žalovaného měl tento předat věc k vyřešení námítky podjatosti. Tím, že tak neučinil, porušil ust. § 14 odst. 3 správního řádu. Žalobce k argumentaci žalovaného judikaturou správních soudů doplnil, že v této věci je ve smyslu uvedené judikatury třeba za přístupující skutečnost považovat právě v odvolání žalobce vyslovenou obavu z ovlivňování úředníků ze strany zaměstnavatele.

Žalobce upozornil na to, že v odvolání napadl povolení ke kácení dřevin i mimo obrys stavby (např. položka seznamu dřevin č. 151), tedy i bez důvodu výstavby, avšak z napadeného rozhodnutí nelze rozeznat, proč bylo povoleno i kácení dřevin mimo obrys stavby. Dle žalobce ani jedno rozhodnutí neuvádí konkrétní důvody pro konkrétní dřeviny, a proto i v tomto rozsahu žalobce považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a s tím je spojena i námitka žalobce, že mu bylo upřeno právo na řádně provedený přezkum v odvolacím správním řízení.

Za další nezákonnost žalobce považoval opomenutí ochrany ptactva v řízení dle § 5a a 5b zákona č. 114/1992 Sb. a tím namítal nepřípustný zásah do životního prostředí.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu 1. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný poukázal na nedůvodnost námítky žalobce ohledně předčasného povolení ke kácení dřevin a poukázal na současný stav (ke dni podání vyjádření), kdy již byla vydána některá rozhodnutí pro související stavby a žádné kácení dřevin dosud prováděno nebylo. Po novele ust. § 8 zákona č. 114/1992 Sb. nadto není důvod pro některé dřeviny vydávat povolení. Žalovaný poukázal na to, že vykácení dřevin je nákladnou záležitostí, proto u stavebníka nelze bez jakýchkoliv důkazů předpokládat úmysl poškodit bezdůvodně část přírody.

K namítané podjatosti úředních osob žalovaný poukázal na to, že tato námitka je žalobcem dlouhodobě v řízeních uplatňována, je vždy stejná a nikdy není uváděn jiný důvod.

Žalobce tím prodlužuje řízení ve věci samé, ačkoliv správní řád v ust. § 134 odst. 4 nepředpokládá situaci, kdy by krajský úřad měl být vyloučen z řízení, v němž úředníci vykonávají státní správu v přenesené působnosti. Naopak je to krajský úřad, který je ve smyslu § 1 zákona č. 114/1992 Sb. schopen při rozhodování naplnit účel sledovaný zákonem, tj. mimo jiné i zohlednění znalosti regionů a místních poměrů.

K námitce kácení dřevin mimo obrysy stavby, žalovaný uvedl, že nebylo povolováno žádné kácení dřevin mimo obrys stavby. K namítané položce dřevin č. 151 uvedl, že tato byla posouzena na místě samém při ohledání dne 28.8.2008, jehož se žalobce nezúčastnil. Žalovaný uvedl, že žalobce ve svých námitkách o dřevinách mimo obrys stavby vychází z rozsahu zastavěnosti území toliko hlavní stavbou, a neuvažuje celý komplex doprovodných staveb.

K námitce nezohlednění ochrany ptactva žalovaný uvedl, že ustanovení § 5a a 5b zákona č. 114/1992 Sb. směřují obecně vůči každému a není třeba o něm jakkoliv rozhodovat, jen v případě, kdy by byla zjištěna překážka s odkazem na citovaná zákonná ustanovení, bylo by na místě o ní samostatně rozhodnout

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že jsou dány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí, a to z důvodu nepřesvědčivého a neúplného odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ke kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. povolení není třeba ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, a z důvodů zdravotních nebo při výkonu oprávnění podle zvláštních předpisů.6) Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin nebo rozsahu zvláštního oprávnění.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. povolení není třeba ke kácení dřevin na pozemcích, které jsou ve vlastnictví fyzických osob, jestliže pozemky užívají a jde-li o stromy se stanovenou velikostí, popřípadě jinou charakteristikou. Tuto velikost, popřípadě jinou charakteristiku stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.

Soud posoudil žalobní námitky takto :

V dané věci soud ze správního spisu zjistil, že sporné povolení ke kácení dřevin bylo vydáno na základě žádosti Městské části Praha 12 rozhodnutím ze dne 25.11.2008 zn. P12 12013/2008, jímž bylo ve výrocích I., II. Hlavnímu městu Praze, Městské části Praha 12 společnosti Kuchař a Thein s.r.o. společnosti Modřany Centrum a.s. zčásti povoleno a zčásti nepovoleno pokácení dřevin označených v číselných položkách a výčtem druhů dle dendrologického průzkumu, který je nedílnou součástí rozhodnutí, a současně bylo ve výroku III. společnosti Kuchař a Thein s.r.o. uloženo realizovat přiměřenou náhradní výsadbu dřevin ke kompenzaci ekologické újmy.

V dané věci z rozhodnutí správního orgánu vyplývá, že důvodem pro povolení kácení dřevin bylo rozhodnutí o umístění stavby Polyfunkčního centra U DUBU – Nové centrum Modřany“ ze dne 25.9.2007 vydaným Městskou částí Praha 12 a to z důvodů kolize dřevin s s navrhovanou stavbou. Z rozhodnutí správního orgánu 1. stupně vyplývá, že správní orgán při posuzování, zda, jaký rozsah a jaké druhy dřevin je nezbytné z důvodu stavby pokácet, vycházel, a to k námitkám žalobce, z premisy, že pro zachování dřevin v průběhu stavby je třeba zohlednit nejen fakt, že nezasahují do půdorysu stavby, ale i to, zda odstup stavby a prováděných činností je dostatečný, aby při něm bylo možno realizovat účinnou ochranu dřeviny dle ČSN 83 9061. Jinými slovy řečeno, záměr stavby byl jako výchozí skutečnost důvodem pro povolení kácení dřevin, avšak nejen v takových případech, kdy dojde k přímé kolizi stávajících dřevin se stavbou (kdy dřeviny budou zasahovat do půdorysu zamýšlené stavby), ale i tam, kdy tyto dřeviny nebude možné udržet i mimo obrysy stavby a to v tak dostatečné vzdálenosti, ve které by si udržely svůj funkční a estetický význam. K této otázce správní orgán 1. stupně vycházel zejména z dendrologického průzkumu Ing. Jana Svejkovského z června 2008, jehož předmětem byly dendrologické hodnoty areálu a zmapování stávající zeleně v místě plánované stavby včetně finančních hodnot porostů, dále z předložené situace Sadové úpravy, a z ohledání na místě samém ze dne 28.8.2008, při kterém bylo zjištěno, že na místě plánované výstavby se vyskytují dřeviny, jejichž výskyt je v souladu s dendrologickým průzkumem. Na základě těchto podkladů se správní orgán 1. stupně ve svém rozhodnutí zabýval posouzením kvality dřevin, jejich funkční a estetickou (sadovnickou) hodnotu. Podstatná část jeho rozhodnutí je však zaměřena na zdůvodnění zachování nejhodnotnějších dřevin (památného dubu, hodnotných solitérů dřevin), tj. dřevin které *nejsou* povoleny ke kácení, v rozhodnutí však chybí to, co je podstatné a co bylo zapotřebí pro rozhodnutí o povolení kácení dalšího a velkého rozsahu dřevin, tj. odůvodnění podmínky dle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, jíž je závažný důvod pro povolení kácení dřevin v tomto případě již ve fázi po vydání toliko územního rozhodnutí. Soud v jiných případech územních a stavebních záměrů k žalobám občanských sdružení chránících zájmy přírody a krajiny, která se naopak domáhala vydání rozhodnutí o povolení kácení dřevin již při vydávání územních rozhodnutí (jako předpokladu pro umístění stavby) judikoval, že zákon č. 114/1992 Sb. nestanoví, v jaké fázi řízení o stavebním záměru má být povolení kácení dřevin vydáno. Správní praxe bývá taková, že územní rozhodnutí v častých případech větších stavebních záměrů stanoví, že povolení ke kácení dřevin bude doloženo ke stavebnímu řízení poté, kdy bude již zřejmá realizace záměru z hlediska stavebně technického včetně zařízení staveniště, současně s přihlédnutím k tomu, že způsob a podmínky kácení stanoví vyhl. č. 395/1992 Sb. To znamená, že povolení ke kácení dřevin vydané po vydání pravomocného územního rozhodnutí obстоjí z hlediska závažného důvodu, kterým je územní rozhodnutí, pouze v případě jednoznačného rozsahu stavby a nejvyšší pravděpodobnosti, že tato stavba bude realizována. V jiném případě není dán důvod ani pro povolení kácení či jen faktické kácení i méně hodnotných dřevin. Z toho vyplývá, že správní orgán rozhodující o povolení kácení dřevin v takovém rozsahu, na jaký se v tomto případě objektu polyfunkčního centra vztahuje žádost o pokácení, musí náležitě odůvodnit nejen existenci závažného důvodu pro kácení dřevin spočívajícího toliko ve faktu vydání územního rozhodnutí, nýbrž i toho, jak zamýšlený záměr má být stavebně právně i fakticky realizován (jaké podmiňující stavby územní záměr zahrnuje, jakým způsobem a v jakých věcných a časových krocích by měl být zamýšlený záměr stavebně povolován a jak toto má vliv na rozhodování o povolení kácení dřevin. Napadené rozhodnutí v tomto směru neobsahuje žádné konkrétní úvahy a žalovaný nezbytnost vydání povolení kácení dřevin ve fázi po vydání územního rozhodnutí odůvodňuje pouze obecně komplikovaností povolování stavby v dílčích stavebních řízeních. Oproti tomuto náznaku žalovaného však napadené rozhodnutí v otázce

vztahu územního záměru k předpokládanému stavebnímu povolení neobsahuje žádné odůvodnění v tom, proč nelze povolení ke kácení dřevin právě z důvodu dílčích navazujících a prolínajících se řízení stanovit např. jako podmínku stavebního povolení v době, kdy již budou vymezeny fáze povolovacího řízení tak, aby bylo zřejmé, jaké skupiny zeleně a porostů a v jakých fázích realizace stavby budou skutečně dotčeny. Odůvodnění napadeného rozhodnutí spočívající v argumentaci, že by šlo o postup nereálný, komplikující a zbytečně prodražující realizaci stavby ke škodě žadatele, zohledňuje toliko hledisko ekonomiky stavby, aniž by na druhé straně přesvědčivě odůvodňovalo krátkodobost ochrany dřevin, jejich nízkou hodnotu a neefektivnost jejich další ochrany tak, aby bylo možné dovodit, že již kácení dřevin v době, kdy není jisté, zda a jak bude stavba realizována, nebude mít závažný dopad na životní prostředí v dané lokalitě. Soud přisvědčuje žalovanému v tom, že ústup od zájmu na ochraně dřevin určených ke kácení by oproti preferenci jiného veřejnému zájmu (výstavbě polyfunkčního centra) mohl být přijatelný, z hlediska zásady poměřování veřejných zájmů již ve fázi před vydáním stavebních povolení, avšak takové posouzení by mělo být náležitě odůvodněno v napadeném rozhodnutí. Pokud by tomu tak bylo a přezkum vydaného povolení z podnětu podaného odvolání žalobců by byl proveden řádně, pak by soud měl podmínky přezkoumat, zda závěr žalovaného vychází ze všech opatřených podkladů řízení. Aby soud mohl přisvědčit žalovanému a zamítnout námitky žalobců, musel by v napadeném rozhodnutí nalézt vypořádání těchto námitek z hlediska podkladů řízení. Soud však nemůže nahrazovat činnost žalovaného v tom, že vyjde z dendrologického průzkumu a situačního výkresu a sám bude prověřovat lokalizaci dřevin s určitou mírou sadovnických hodnot vymezenou v průzkumu a srovnávat je s hranicí řešeného území, aby ověřil, že stanovisko žalovaného, že jde o vesměs nehodnotné druhy dřevin na území s krátkodobou ochranou dřevin nebo území zanedbaném má oporu v podkladech řízení. V dané věci nešlo o posouzení každé jednotlivé dřeviny a jejího umístění v lokalitě, lze-li z dendrologického průzkumu shledat určité skupiny porostů s označenou sadovnickou hodnotou a lze-li vycházet i z hodnocení lokality. Ekologická hodnota areálu ale nebyla, jak se v závěru dendrologického průzkumu uvádí, předmětem posouzení. Přesto zde bylo konstatováno, že neudržovaná plocha s porosty a zelení má v centru Modřan relativně vysoký ekologický potenciál. S ohledem na uvedené soud v napadeném rozhodnutí postrádá hodnocení ochrany dřevin i z hlediska charakteru a potenciálu lokality, tedy hodnocení nejen důkazního prostředku, jímž je dendrologický průzkum, ale i stávajícího charakteru řešeného území. Toto hodnocení a odůvodnění nepřísluší soudu, nýbrž žalovanému při vypořádání podmínek odvolání a zjištění, zda situace v místě odůvodňuje vydání povolení ke kácení dřevin právě již ve fázi po vydání územního rozhodnutí. Z uvedeného důvodu nelze vyloučit obavu o zásah do krajiny předčasným povolením kácení dřevin v místech, na nichž dosud nebyla povolena stavební činnost. Z uvedených důvodů soud považuje napadené rozhodnutí ve vypořádání námitek žalobce za nepřesvědčivé a nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a to i v části, jíž se týkají námitky proti povolení kácení dřevin mimo obrysy stavby. Skutečnost, že žalobce se nezúčastnil ohledání na místě samém dne 28.8.2008 nebyla na překážku náležitému přezkumu s ohledem na další úkony v řízení, v němž mu byla dána možnost se k věci vyjádřit, podávat návrhy a uplatnit námitky, což také učinil a tyto byly předmětem vypořádání v rozhodnutí.

Oproti uvedenému soud nevešel na námitky účastníků řízení o podjatosti úředních rozhodujících o povolení kácení dřevin.

Námitka spojitosti zájmů úředních osob rozhodujících ve věci se zájmy městské části i žalovaného, která je odůvodněna toliko pracovním poměrem k orgánu rozhodujícím ve věci, neobstojí. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu a Městského soudu v Praze (např. č.j. 2 As 21/2004-67 a č.j. 10 Ca 53/2006-147) zákon připouští, aby obecní úřad jako orgán

obce, jakožto jednotky územní samosprávy (a dovodil to i na územně správní uspořádání Hlavního města Prahy) vykonával i působnost státní správy a pouze tato situace, která je předpokládána zákonem, nemůže bez dalšího zakládat důvod podjatosti.. K takové situaci by musela přistoupit ještě další skutečnost, z níž by vyplynula důvodná obava z ovlivňování úředníka ze strany zaměstnavatele a naopak. Za přistupující skutečnost ve smyslu soudní judikatury nelze považovat toliko obecnou obavu z ovlivňování úředníků ze strany zaměstnavatele, taková obava může být totiž vždy tvrzena za situace, kterou, jak bylo výše uvedeno, zákon připouští. I když lze přisvědčit tomu, že obecně v případech souladu zájmů např. pracovníků stavebních úřadů se zájmy obce, v níž působí, nelze pro každý případ vyloučit určité pochybnosti o jejich nepodjatosti při rozhodování, přesto takovou případnou podjatost pracovníka úřadu či úřadu, který ve věci rozhodoval, nelze dovozovat bez konkrétního, individuálního posouzení okolností rozhodování a zájmů obce v daném místě. Takové okolnosti zájmů žalobce ve stavebním řízení a ani v řízení před soudem neuváděl, proto jeho toliko systémová námitka zájmové blízkosti městského úřadu, který ve věci rozhodoval, k účastníku řízení, jímž je obec, ve které městský úřad působí, není zjevným důvodem pro zjištění rozporu se zákonem, kterým by se měly správní orgány v přezkumném řízení zabývat a není tak důvodem pro zrušení napadených rozhodnutí.

Poslední námitka ohledně ochrany ptactva je formulována obecně, nevychází z prvostupňového rozhodnutí a jde nad rámec podaného odvolání. Nevyvrací konkrétní závěry žalovaného obsažené v rozhodnutí správního orgánu 1. stupně z hlediska ochrany ptactva, soud tak neměl podmínky, aby vypořádával konkrétní žalobní tvrzení.

Ze shora uvedených důvodů Městský soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil dle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů v otázce povolení ke kácení dřevin ve stadiu po vydání územního rozhodnutí a věc vrátil dle § 78 odst. 4 s.ř.s. k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán právním názorem soudu. Žalovaný nové rozhodnutí odůvodní i vzhledem k současné reálné stavební situaci v dané lokalitě.

Soud v dané věci rozhodoval bez jednání v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a i vzhledem k tomu, že účastníci k výzvě soudu ve smyslu § 51 s.ř.s. netrvali na projednání žaloby při ústním jednání

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náklady řízení v částce zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč a ve výši nákladů na právní zastoupení žalobce. Náklady právního zastoupení jsou tvořeny odměnou za 2 úkony po 2.100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), vyhlášky č. 177/1996 Sb., dále dvěma paušálními náhradami po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky) a částkou 960,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty z částky 4.800,- Kč, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 7.760-Kč.

Výrok o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., když těmto osobám soud v řízení neuložil žádnou povinnost, tudíž jim ani nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, která by byla soudem uložena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 29. listopadu 2012

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.